

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Varmekidernes Undergang

Citation: Hertz, Henrik: "Varmekidernes Undergang", i Hertz, Henrik: *Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.*, udg. af Første Deel , 1851-62., s. 63. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz09_lev-shoot-workid60426/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte fra forskellige Perioder, 1.-4. Deel.

Barmekidernes Undergang.

(De følgende Digte ere efter forskellige Digtere, og strevne til Erindring om Harnu Kereskyds Begir, Barmekiden Dfafffer (i Gai-lands Doversættelse af Lufind og een Nar, efter fransk Skitsemaade, Slaffer) og hans Slægt, blandt Andre hans Broder Fasl, der faldt i Uraade hos Fyrsten og bleve enten henrettebe eller jagne i Landflygtighed).

I.

Fra den Tid de høie Barmekider
Sank for Døden og et bittert Had,
Seer man aldrig, at en Vandrer skrider
Over Veien tillidsfuld og glad.
Ingen hilser dig, o Morgenrøde!
Aftenstjernen sukker i sit Døe.

II.

Den skønne Verden selv var eders Brud,
Og vil i Suf og Graad sin Klage sænke.
Thi dengang eders Dines Lys gik ud,
Sod den forladt og fattig som en Enke.

III.

Udhiler eder, stønnende Kameler!
Og hold dig hjemme kun, min flinke Driver!
Med Høie kan jeg sige til mit Lastdyr:
Frygt ikke meer den lange Mattvandring,
Der gennem hede Sandørk gaaer besværlig.
Med Høie kan jeg tale saa til Døden:
Nu har du røvet os den sidste Udling;
Thi af, den ædle Dschaffer er dit Bytte!
Udhvil dig nu, o Gærmilddhed! thi længe
Du holde kan, da Kasl er vandret heden.
Men I, o Dagens Plager! kommer alle
Og gjæster os, og med fornøjet Etkræ!
Nu er det Alt forbi! Thi Barmekiden
Er falden i en heist ynkværdig Jærd.
Han selv er død; hans vidtberømt Sværd
Er fonderbrudt og kunnst af Haschemiden.
